kahhest ei sanud wälja. Siis surri mitto neid, soldatid ja muid innimessi, laewade peäle katko; surns kehhad heideti merresse, ja wessi wiis neid senna tänna mäele, kuhho ennamiste matmatta mahha jäiwad. Essimesse katko aial olli ka palju liñnainnimessi, naeste lastega, Saksamale pöggenend, kes pärrast katko löppetust ennamiste jälle taggasi tulliwad. Neid, kes liñna paigale ollid jänud, olli mitto suggusetsi sutumaks wäljasurnud, et nende nimme ennam Talliñnas ei olle ollemaski. Mitto honet liñnas ollid järsko tühjaks jänud, egga neil olnud pärrijatki, et kes himmustas, neid ennesele ommaks wöttis ja sai.

Liñnast katk peagi siggis male, egga amud seälgi ennam armo. Harjo ja Leänemaad teggi keigeennamiste innimestest laggedaks. Keila ja Juro kihhelkonnas loeti enne katko, töteggiatte arro järrele, 200 adra maad, pärrast katko teises agga kümme, teises 50 adra maad. Kadrina kihhelkonnas Wirromaal, kus enne katko 326 adra maad, loeti pärrast katko agga 120. Noarootsi kihhelkonda surri 1500 hinge. Hioma, Kuno, Naisaar ja Aegnesaar jäid katkust putumatta, sest et maalt ülle merre mitte hinge senna ei lastud tulla. Agga Wormsesare rahwas, kel sedda hoolt ei olnud, näggid sel korral ka katko, muud kui et agga pissut innimessi surri. Makirriko öppetajaid olli enne katko liggi 50, katkei jätnud ennam hinge kui 15. Maal katk wast aastal 1711 wähhä hawalt rambis ja kaddus. Talliñna temma kül ennam ei putund, muud kui et maalt Wenne wäe külge hakkas, mis liñnas karnisonis seisis. Ommeti olli sest ka liñnal ni hästi kui marahwal kahjo; sest Wenne wäe üllem peälik panni wahhid tede peäle wasto, kes ei lasknud ei hingegi liñna sisse egga liñnast wälja. Siis marahwas liñnast ei sanud sola, egga liñnarahwas tallopoege käest puid egga toidokaupa osta, kunni Jummal többe hopis sai ärrakelanud.

Et rahwast agga kassinaste olli, ja sõjaid ja kullutajaid wähhä, siis olli esimesel aial pärrast katko ka leiba ja muud ellotarwitust wägga rohkeste ja willi oddaw ja alw. Lojust olli iggas kohhas wägga paljo; mitmes